

IAAS 2024, 15th International Congress on Ambulatory Surgery, Oslo

Minulla oli mahdollisuus päästä osallistumaan IAAS järjestämään päiväkirurgian maailmankongressiin. Moniammatillinen kongressi järjestetään joka toinen vuosi. Osloon kongressi oli järjestyksessä 15. maailmankongressi. Tapahtuma oli hyvin järjestetty ja luennot laadukkaita. Osallistujia oli ympäri maailmaa ja luentojen aiheet monipuoliset. Luennot oli osin jaettu kahteen eri saliin aihepiirien mukaan. Kongressin aiheet vaihtelivat preoperatiivisista toiminnoista robottikirurgiaan. Kaikki luennot painottuivat kuitenkin päiväkirurgisen potilaan hoitoon. Esittäjät olivat taustaltaan sekä lääke- että hoitotieteen edustajia.

Kongressin tunnelmaan virittäydettiin avajaispäivänä avajaiseremonian taidokkaan musiikkiesityksen kautta. Ranskalaiset kevyet operettisävelet johdattivat Kriekin musiikin kautta meidät luentojen aiheisiin. Sanottiinpa vielä, että esitys oli nopea ja tehokas. Kuten päiväkirurgiaakin kuuluu hoitaa.

Girish Joshi puhui maanantaina preoperatiivisista tutkimuksista, mikä on riittävästi muttei liikaa. Hän muistutti, ettei kaikki potilaat tarvitse kaikkia preoperatiivisia tutkimuksia vaan se on rahan ja resurssien haaskausta. Olisi hyvä keskittyä olennaisiin kysymyksiin, jotta turhien kysymysten kautta ei ajauduta turhiin tutkimuksiin ja pahimmillaan turhiin komplikaatioihin. Preoperatiiviset lomakkeet olisi hyvä olla lyhyitä ja selkeitä. Varsinaiset preoperatiiviset polit olivat vähenemässä ja siirtymässä digitaalisiin. Lisäksi tarkistuslistan tärkeys nousi esiin myös tässä kohtaa. Myöhemmissä luennoissa Kirstin Harris puhui myös potilaan omasta tarkistuslistasta. Siinä korostettiin potilasta omana toimijanaan ja mm. valmistautumisesta leikkaukseen ihan käytännön asioilla kuten sillä, että jääkaapissa on ruokaa leikkauksen jälkeisiksi päiviksi.

Lasten päiväkirurgian kohdalla oli kehitetty stand by-lista. Lapsilla on paljon infektioita ja leikkauksia peruuntuu tästä syystä. Tästä syystä oli päädytty kehittämään standby-toimintaa joissain paikoissa. Asiasta käytiin paneelissa keskustelua.

Lill Anette Oien piti erittäin hyvä luennon psykiatrisen potilaan hoidosta päiväkirurgiassa. Hän muistutti heiti alussa, että vaikka edelleen mielen ja somaattisen puolen asiat helposti erotetaan toisistaan, ei ole mitään erillisiä asioita vaan ihminen on kokonaisuus. Mielen sairaudet ja lääkitykset ovat nousussa, joten aiheeseen on tärkeä paneutua. Päiväkirurgiassa tulisi olla hoitolinjat ja tehdä etukäteisarviointi. Psykelaäkkeiden tauotusta hän ei oman näkemyksensä mukaan suositellut kuin litiumin kohdalla. Mahdollinen hypotensio tulisi hoitaa vasoaktiivilla. Kipu tulisi hoitaa hyvin ja agitaatioon ei kannata käyttää haloperdolia. Päiväkirurgia sopii hänen mielestään hyvin psykiatrisille potilaille, koska potilas voi palata nopeasti omiin rutiineihinsa ja arkeen. Samaisesta syystä myös muissa luennoissa päiväkirurgiaa pidettiin hyödyllisenä myös vanhuksille ja lapsipotilaille.

Ana Carla Schippertin esiyksessä käsiteltiin kidutettujen kirurgista hoitoa. Hän oli perehtynyt heidän hoitoonsa haastattelemalla ja ollut tekemässä guidelineseja. Tärkeänä asiana nousi esiin luottamuksen rakentaminen ja kysyminen. Kysyminen kertoo kidutetulle, että kuulija on valmis kuulemaan aiheesta, joka koetaan joskus vaikeana. Sairaala ympäristönä voi muistattaa pakoista, joissa ihmisiä on kidutettu ja tuoda esiin vanhoja asioita. Asiat, jotka meille leikkausosastoilla ovat tavallisia, kuten ravinnotta olo ja odottaminen, voivat olla juuri niitä, joita on käytetty kidutuskeinona. Näiden potilaiden kohdalla suositellaan kiireetöntä etenemistä ja lyhyttä odotusaikaa. Suosituksena on, että saisi tuoda oman tukihenkilön mukaan sekä niinkin konkreettisia asioita kuten se, ettei turvavöitä kiinnitetä ennen nukutusta tai ne poistetaan ennen herätystä. Kiinnipitäminen voi tuoda muistoja mieleen. Luento oli hyvin

mielenkiintoinen ja suositukset, joita on esitelty hänen töissään, sopivat myös muille traumatisoituneille. Schippert korosti haavoittuvuuden kunnioitusta heidän kohdallaan.

Päällimmäisenä kongressista jäi mieleen päiväkirurgian monet mahdollisuudet sekä koulutetun henkilöstön maailmalaajuinen pula. Useissa puheenvuoroissa korostettiin, että päiväkirurgia olisi hyvä pitää omana osastonaan ja järjestää oman, sitoutuneen henkilöstön avulla. Yhdistämisissä ei saatu etuja vaan päiväkirurginen potilas oli helposti joutunut väistämään kiireellisempiä toimenpiteitä. Tämä vähensi sujuvuutta ja tehokkuutta sekä aiheutti enemmän peruutuksia.

Esiin nousi koulutuksen ja tiedon tärkeys, prosessien tehokkuus, potilaskeskeisyys ja kustannustehokkuus. Kaikki mikä on päiväkirurgiassa oleellista. Päiväkirurgian järjestämiseen tarvitaan systemaattista suunnittelua, infra, täydennyskoulutusta ja moniammatillista tiimityötä. Nämä asiat nousivat keskiöön myös Norjan terveysministerin puheessa. Hän painotti päiväkirurgian yhteiskunnallista merkitystä. Potilaan hyvää ja laadukasta hoitoa yhden pysähdyksen taktiikalla. Uudet tekniikat ja teknologia mahdollistavat päiväkirurgian kehittämistä, jolla voidaan tarjota potilaalle korkealaatuista hoitoa. Päiväkirurgian tulevaisuutta puhuja piti valoisana ja täynnä mahdollisuuksia. Se soveltuu monenlaisten potilasryhmien hoitoon ja mahdollistaa potilaan nopean palaamisen normaaliin elämään. Puheenvuorot muistuttivat päiväkirurgian yhteiskunnallisesta tärkeydestä.

